

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

26.11.2011

47/2011

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

26. listopadu 2011

9.30 – 10.30	Sobotní škola <i>uvádí Liebl Petr</i>
	Společná píseň č. 265 a modlitba Sobotní škola v malých skupinkách Sbírka pro misijní projekty CASD Společná píseň č. 266 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí s. Fuková Marcela</i>
	Varhanní preludium / <i>Vlachová Andrea</i> Společná píseň č. 85 Sborová oznámení / <i>Jadlovská Viera</i> Introit: Žid 11,27 Společná píseň č. 243 Přímlovná modlitba / <i>Jonczyová Vlasta</i> Píseň pěveckého sboru Čtení z Bible – Ex 4, 1-5 / <i>Krejsová Jiřina</i> Modlitba před kázáním / <i>Kloudová Pavla</i> Kázání – Radomír Jonczy „Chyt' hada za ocas“ Společná píseň č. 236 Modlitba: <i>Jonczy Radomír</i> Sbírka pro potřeby sboru Poslání: Fil 4, 13-16a Společná píseň č. 280 Varhanní preludium
14.00	Odpolední shromáždění s kázáním – Šotola Jaroslav
15.30	Modlitební chvíle

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží náš kazatel bratr Radomír Jonczy. Odpolední shromáždění s kázáním bratra Jaroslava Šotoly začíná ve 14 hodin.
2. Zkouška sborového zpěvu proběhne 15 minut po skončení dopolední bohoslužby.
3. Příští sobotu dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Csaba Čák.
4. Pravidelná schůzka seniorů se uskuteční zítra, v neděli 27. listopadu 2011 od 14 hodin v učebnách Společenského centra.
5. Společenské centrum v nejbližších dnech nabízí:

Ve Společenském centru probíhá čtení biblických textů s odborným výkladem. Další seminář z knihy Daniel má název „Politici na váhách spravedlnosti“ a bude se konat v pondělí 28. listopadu v 18:30 hodin. Všichni jste srdečně zváni.

V úterý 22. listopadu od 19 hodin proběhne ve spodním sálu kavárny poslední přednáška ThDr. Martina Chadimy z cyklu Sexualita ve světových náboženstvích. Tato přednáška má název Sexualita v náboženstvích Východu.

V úterý 6. prosince v 19 hodin se v naší modlitebně uskuteční Vánoční koncert Maranatha Gospel Choir. Tímto koncertem oslaví soubor pětileté výročí své existence. Sou účast přislíbila řada zajímavých hostů, včetně předního světového protagonisty gospelového žánru, dánského zpěváka, dirigenta a skladatele Claese Wegenera. Všichni jste srdečně zváni.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

748,- Kč Sbírka pro misijní účely CASD

4017,- Kč Sbírka pro potřeby našeho sboru

Proč se modlit, když Bůh většinou naše modlitby nevyslychá?

Kázání ze soboty 19. listopadu 2011 – Bohumil Špinar ml.

Luk. 11, 9-10, Jan 14,12-14

Jednou jsem seděl se svým kamarádem v útulné kavárně, kde jsme si spolu povídali o životě. Občas si na mě připraví nějaké zajímavé téma, kterým mě chce trochu popíchnout. Tentokrát vytáhl noviny MF DNES a začal mi předčítat následující pasáž:

„Každý den jsme se modlili k Bohu za Eurotel. Věděli jsme, že by to byl skvělý odrazový můstek, popisuje věřící multimilionář ve své nové knize týdny předcházející uzavření prvního z řady svých životních obchodů. V pátek 19.května 2000 podepsal s tehdejším jednatelem Eurotelu pronájem první kancelářské budovy, později ještě přibral druhou. Tehdy to byl největší obchod, který se povedl a jeho firmu nakopl k rychlému růstu.“

Následovala otázka: „**Opravdu to tak funguje? Opravdu stačí Vám křesťanům se pomodlit k Pánu Bohu a splní se Vám to, oč prosíte?**“ To by byl úžasný návod k prosperitě. Já se snad taky dám ke křesťanům.

Přiznám se, že jsme byl tak trochu zahrán do kouta. Co na to říci? „V tomto případě to fungovalo, prostě někdy to funguje, někdy to nefunguje“. Následovala další otázka: A má to nějakou zákonitost, že to někdy funguje a někdy nefunguje? Snažím se odpovědět: „Z lidského hlediska to nemá žádnou zákonitost, o tom co Bůh vyslyší si ON rozhoduje sám. Podle mého odhadu se zdá být mnohem více nevyslyšených modliteb než vyslyšených.“

A proč se tedy modlíš, když nevíš zda-li Bůh tvou modlitbu vyslyší nebo nevyslyší?

To téma jsme nakonec nechali otevřené a já jsem měl možnost dále přemýšlet o tom, jak mnohdy zjednodušujeme téma modlitby, jak rádi sdělujeme lidem kolem nás naše tzv. zkušenosti s vyslyšením našich modliteb, abychom jim ukázali, že život křesťanů je život šťastný, plný prosperity a když náhodou něco potřebujeme, tak se za to pomodlíme a Pán Bůh to zařídí. Vždyť to ve svém slově zaslíbil: viz **Jan 14,12-14.**

Jak to funguje?

Kdo z Vás má zkušenost, že Bůh opravdu vyslyšel jeho modlitbu?

Kdo z Vás má zkušenost s nevyslyšením modliteb?

Kdo z Vás si myslí, že se modlí opravdově a upřímně a jeho modlitby tedy byly hodné vyslyšení?

Kdo z Vás kvůli nevyslyšení modliteb prožil duchovní krizi?

Pojďme se společně zamyslet nad tím, **proč Bůh nevyslychá naše modlitby** a jaká je vůbec **úloha modlitby v křesťanském životě.**

Myslím si, že jde o klíčovou otázku. Často se na Boha obracíme ve chvílích, kdy jsme velmi zranitelní a připadá nám, že bez Božího zásahu bude všechno ztraceno, pokud Bůh nezakročí.

Velmi často se modlíme za věci, na nichž nám, a možná že i Bohu, velmi záleží: prosíme za to, aby náš partner uvěřil, modlíme se za to, aby nás Bůh zbavil závislosti na nějakém zlovyku, prosíme za vedení v budoucnosti, za uzdravení nemocného dítěte, za úspěch v evangelizační kampani. Modlíme se upřímně a s vírou. Prosíme Boha o věci, které se zdají správné a opravdové. Co si však počít, když Bůh mlčí v okamžiku, kdy zoufale čekáme na jeho zásah. Je těžké se smířit s tím, že Bůh ignoruje modlitby, na kterých nám tolik záleží a ještě těžší je v takovém případě na modlitbách vytrvat.

Na druhou stranu, modlitba mnohdy funguje, což problém nevyslyšených modliteb ještě více komplikuje. Některé modlitby bývají vyslyšeny úžasným způsobem. A my osobně jsme svědky mnohých zázraků uzdravení, duchovního probuzení, Božího požehnání v lidských životech.

Ale co si počít s nevyslyšenými modlitbami? Proč to jednou funguje a podruhé to nefunguje?

Jak máme reagovat, když naše modlitby, které se nám zdají být správné, opravdové a dobré, nejsou vyslyšeny a to i přesto, že jsme je vyslovili s plným odevzdáním a s vírou? V takových chvílích se nám zdá, že Bůh je stejně daleko, jako nejbzdálenější galaxie.

Jedna z mnoha odpovědí zní:

„**Bůh odpovídá na všechny modlitby. Na některé říká ANO, na jiné NE.**“ Tato odpověď zní na první pohled logicky a zdá se být výstižná. Ale pro nás je těžké pochopit: PROČ Bůh na některé modlitby říká NE.

„**Boží záměry daleko převyšují naše záměry**“ – řeknou jiní, a v podstatě říkají, že Boží jednání je natolik záhadné, že modlitba je bezvýznamná a zbytečná.

„**Myslím, že tvé modlitby nebyly v souladu s Boží vůlí**“ řeknou další, čímž naznačují, že Boží vůle je pro nás neodhalitelná a nemá nic společného s Božími sliby, o nichž hovoří Bible.

„**Ani Bůh nemůže změnit přirozený běh událostí**“ namítnou další. Ale v Bibli čteme, že Bůh přirozený běh událostí měnil. Pokud to udělal tenkrát, proč by to nemohl udělat i dnes.

Ve světle Bible je celý problém ještě palčivější. Připravuje nás na zklamání tím, že nám slibuje neuvěřitelné věci, které Bůh - jak se zdá - ne vždycky splní. Vezměme si jen šokující sliby, které nám dal sám Ježíš: **Luk. 11, 9-10, Jan 14, 12-14**

Čtení těchto textů vede k jednoduchému závěru: Budeme-li se modlit, Bůh odpoví. Vyslyšení modliteb zaslíbil sám Ježíš.

Co se ale děje, když naše modlitby vyslyšeny nejsou?

Znamená to vždy, že naše víra je nedostatečná, že jsme se modlili špatně nebo že prostě nejsme hodni odpovědi?

Co – pokud vůbec něco - s tím můžeme dělat?

Možná, že něco není v pořádku s našimi motivy, možná, že se modlíme jako pokrytci – živíme v sobě zášť, vědomě hřešíme, máme lehkovážná přání nebo jsme sobečtí. Nevyslyšená modlitba nás vybízí k tomu, abychom se na sebe podívali zblízka.

Možná, že něco není v pořádku s naší vírou.

Každé z uvedených vysvětlení má svoji hodnotu, zrnko pravdy je v každém z nich.

Přesto tato vysvětlení mě zcela nepřesvědčují.

Copak Bůh vyslyší jen modlitby dokonalých lidí, dokonale formulované a vyslovené s dokonalou vírou?

Ani Bible není tak jednoznačná, jak by se mohlo zdát. Na jedné straně je příběh slepého Bartimea, který křičel na Ježíše, když procházel kolem. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“. Bartimeus odpověděl: „Pane, ať vidím“. A Ježíš jeho slepotu okamžitě vyléčil. A komentoval to slovy: „Jdi, tvá víra tě zachránila“.

Ale nacházíme zde i příběhy o lidech, kteří k Ježíši přicházeli s nedokonalou vírou. Měli dostatek víry, aby Ježíše požádali o pomoc, ale ne tolik, aby dokázali uvěřit, že jim doopravdy pomůže. Jejich modlitby však byly vyslyšeny, i přesto – nebo naopak proto -, že neměli dostatek opravdové víry. Ježíš se například setkal s mužem, jehož syn trpěl častými záchvaty. Ježíš požádal, aby chlapce k němu přivedli. V tu chvíli dostal chlapec další záchvat a s pěnou u úst se skácel k zemi. Jeho otec se na Ježíše obrátil s otázkou: „Můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám“. Ježíše se to dotklo a proto mu řekl: „Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří“. V ten okamžik otec vykřikl: „Věřím, pomoz mé nedověře!“ Ježíš pohrozil nečistému duchu, jímž byl chlapec posedlý, ten z něj vyšel a hoch byl uzdraven. Víra tohoto otce měla k dokonalosti daleko. Byla to víra zápasící s pochybností, čekající na zázrak, tváří tvář pochybnosti. Ano, víra je podmínkou pro vyslyšení modlitby. Ale jaká víra? Musí to být naprosto dokonalá a čistá víra? Ježíš učil, že i malý kousek víry – tedy i víra velikosti hořčičného semínka- je vše co potřebujeme. Tím dal najevo, že kvantita není rozhodující. Rozhodující je zaměřit onen malý kousek víry tím správným směrem, k Bohu. To, na čem záleží, je ten, v koho svoji víru vložíme. Víra je to, že k Bohu přicházíme s prázdnými rukama a žádáme, aby naši náruč naplnil.

Jak by to bylo jednoduché, kdybychom každou nevyslyšenou modlitbu mohli vysvětlit jako chybu toho, kdo se modlí.

Modlitba opouští naše já a bez ohledu na to, zda jsme hodni či nehodni, míří k Bohu a prosí jej o milost. Když předstupujeme před Boha, nemáme nic, co bychom mohli použít jako platidlo, žádnou „sumu spravedlnosti“ za niž bychom si mohli koupit odpověď na svoji modlitbu. Lotr na kříži nemusel projít rehabilitačním programem dříve, než mu Ježíš řekl: „říkám Ti dnes budeš se mnou v ráji.“

Je to Boží problém ?

Je-li Bůh, jak říká Ježíš, milující Otec, proč nevyslyší naše modlitby ?

Copak není otcovskou povinností naplňovat skutečné potřeby svých dětí a projevit štědrou velkorysost, když žádají o dobré věci ?

Nevyslyšená modlitba způsobuje, že se nám Bůh zdá být vzdálený, odměřený a bezcitný a připomíná nám spíše drsného šéfa než milujícího Otce. **Nevyslyšená modlitba vyvolává otázku, zda nás Bůh opravdu miluje.**

Ale Bible nám jasně sděluje.:

Jan 15,16:

„Ne vy jste mě vyvolili, ale já jsem Vás vyvolil, abyste šli a ovoce nesli a ovoce vaše aby zůstalo, aby zač byste koli prosili Otce ve jménu mém, dal Vám.“

Aby nedošlo k pochybnostem, znovu opakuje: Jan 16, 23.24

Pojďme se zamyslet nad otázkou následující otázkou:

Co by se stalo, kdyby Bůh vyslyšel všechny naše modlitby? K této otázce mě přiměl citát jednoho teologa – Jeana Ingelowa: „Celý život děkuji Bohu za to, že nevyslyšel všechny mé modlitby“.

Je možné, aby nevyslyšená modlitba byla jakýmsi neobvyklým Božím darem? Např. Když prosíme o vítězství na úkor někoho jiného. Prostřednictvím takovéto modlitby chceme zvítězit nad druhými lidmi. Tím Boha nutíme, aby se ve sporu, zápase či konfliktu, jež za každou cenu toužíme vyhrát, postavil na naší stranu. Co když se lidé na opačné straně také modlí za vítězství. Pokud se dva lidé modlí za protichůdné věci, Bůh nemůže vyslyšet obě modlitby zároveň. Proto nejméně jedna strana a možná že i obě, prožije zklamání z toho, že Bůh nevyslyšel její prosby. Mnohdy jsou naše modlitby hloupé, krátkozraké a sobecké. Podobný problém nastal během války Severu proti jihu, Jak severní tak i jižní tábor se domníval, že Bůh je na jejich straně. Oba tábory citovali ze stejné Bible a modlili se za vítězství nad nepřítelem. Je jasné, že Bůh nemohl vyslyšet modlitby obou stran zároveň. Je paradoxní vyjádření Abrahama Lincolna, který vyslovil jedno z nehlubších teologických hodnocení této války:

Zatímco se křesťané z obou táborů domnívali, že Bůh byl právě na jejich straně, Lincoln přemýšlel o tom, jestli Bůh na něčí straně vůbec byl.“ Oba tábory studují stejnou Bibli, modlí se ke stejnému Bohu a prosí ho, aby jim pomohl v boji proti těm druhým. Je poněkud zvláštní, že si někdo dovolí prosit spravedlivého Boha, aby mu pomohl ukořistit chléb, který jiný člověk v potu tváře vydobyl...Modlitby ani jedné z nesvářených stran nemohou být vyslyšeny. Všemohoucí Bůh má k tomu své vlastní důvody.“

Modlitba za vítězství na úkor druhých je prvním z řady případů, kdy naše modlitby nemusí být vyslyšeny. Nevyslyšená modlitba nám sice způsobuje bolest, ale na druhé straně nás očisťuje, odkrývá větší duchovní hloubku a chrání nás před námi samotnými. Odhaluje naše motivy, které jsou často smíšené a protichůdné a mnohdy i naše pokrytectví, kdy se modlíme za pokoru – a zároveň chceme být slavnými, za zbavení hříchu - a přitom se ho nechceme vzdát. Jak napsal Augustin ve svém Vyznání, kde řešil svá dilema jednoho období života:

„Bože daruj mi cudnost a sebeovládání, ale, prosím, ještě ne teď“. Toužil po Bohu a chtěl žít jen pro něj, ale přičilo se mu cele se odevzdat do jeho rukou.

V modlitbě Otčenáš Ježíš říká: „A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům“.

Tento požadavek mi připadá nesmírně náročný. Musíme druhým odpustit ještě před tím, než Bůh odpustí nám?. Máme zvítězit nad svojí záští ještě dříve, než Bůh odpoví na naše modlitby? Pokud jste se někdy potýkali se záští, pak jistě víte, jak obtížné je nad ní zvítězit. Ale tento text může znamenat něco docela jiného. Neznamená to, že máme sami sebe ve své síle učinit hodnými odpuštění. Jde o to, že máme rozpoznat, jak jsme hříšní. Lidé, kteří umí odpouštět, rozumí slabosti a ztracenosti své vlastní přirozenosti, jsou si vědomi toho, jak zoufale potřebují milost, jak zoufale potřebují Boha.

Možná že za otázkami, které si tu dnes klademe a nad kterými společně uvažujeme se skrývá nepochopení toho, co je vlastně modlitba. Protože když dobře pochopíme co je modlitba, pak zcela jistě ubude otazníků ohledně vyslychání modliteb a na konci si společně odpovíme na naši dnešní základní otázku: **Proč se modlit??**

V jedné teologické příručce jsem četl následující tezi.:

„Modlitba je přednesení našich žádostí Bohu za věci a přání, které se líbí jeho vůli ve jménu Ježíše Krista a zároveň vyznávání našich hříchů ve vděčném vědomí jeho milosrdenství“. Zkráceně řečeno: Modlit se k Bohu znamená něco si od něj vyprosit.

Ve skutečnosti je modlitba mnohem více než vyprošování určitých darů od Boha je mnohem více než snahou naklonit si pána Boha na svou stranu, pohnout Bohem, aby jednal podle našich přání.

Opět si kladu otázku: **Za co se mám modlit, Po čem vlastně toužím ?**

V tomto bodě nás Bible směřuje jinam. Vybízí nás, abychom si položili zcela jinou otázku. Ve skutečnosti není ani tak důležité, za co se modlíme, jako proč se modlíme. Modlíme se proto, že Bůh si zaslouží, abychom se na něj obraceli. Postupně začínáme zjišťovat, že v modlitbě nejde o nás, ale o Boha. Modlíme se proto, že naše nehlubší já touží poznat Boha, oslavit Boha, otevřít se pánu Bohu, sblížit se s ním.

Ignác z Loyoly napsal:“ **Začneme-li se jednou modlit za to, abychom lépe poznali Boha a oslavili jej, pak se můžeme modlit začkoli chceme.**“

Modlitba je přebývání v Boží přítomnosti s otevřenýma rukama a otevřeným srdcem.

Krásně to popsal ve své knize Peter van Breemen. „V mém životě je mnoho věcí, na kterých lpím a které svírám zařatou pěstí, je to můj majetek, ale i nehmotné věci- moje práce, postavení, přátelé, jsou to i moje myšlenky, zásady, vnější dojem, jakým působím. Kdybych otevřel pěst, všechno v ní zůstane. Nic nevypadne. Ale já mám ruce otevřené. A to je modlitba. Pokud jsem ochoten zůstat s otevřenými dlaněmi dostatečně dlouhou dobu, po chvíli přijde Pán. Zblízka si mé dlaně prohlédne, aby viděl, co všechno v nich mám. A možná bude překvapen, kolik věcí najde. Zadívá se na mě a zeptá se:“Vadilo by ti, kdybych si vzal tenhle kousek ?“ A já odpovím:“ Samozřejmě, že si to můžeš vzít. Vždyť proto tady stojím s otevřenými dlaněmi.“ A možná, že zase jindy se Pán Bůh na mě zadívá a zeptá se:“ Vadilo by ti, kdybych do tvých dlaní dal něco jiného? A já odpovídám: „Samozřejmě že můžeš“.

To je jádrem modlitby. Pán Bůh může něco vzít a může něco dát. Nikdo jiný to udělat nemůže, pouze On. Já mohu jen otevřít své srdce i ruce a čekat tak dlouho, až přijde.

Modlitba **není** ani tak **hledáním.** Hledání naznačuje jistou nedočkavost, činnost. Musíme něco dělat. Modlitba je **čekání.** Čekání klade důraz na toho druhého, který má přijít. Já mohu na něj pouze čekat. Čekání vyjadřuje moji bezmocnost, nedostatečnost, a takový má být i celý můj postoj k Bohu. Nemohu jej nutit, aby přišel. Mohu tady jen být a čekat. Modlit se znamená povolit sevření. Když se modlím, nemám nad ničím vládu. Má ji Bůh. On přijde, když uzná, že je ten správný čas. To čekání formuje moji osobnost. Měním se, pokud jsem ochoten čekat. Ideální odpovědí na naše modlitby není to, co Bůh udělá pro nás, ale to, co Bůh udělá v nás. A Bůh nás chce změnit ke svému obrazu, nikoliv svět k našemu obrazu.

Odpoví Bůh na naše modlitby ,když se budeme takto modlit? Promění nás? Jsem si jist že ano, přestože o způsobu, jakým k tomu dojde, nevíme nic. Bůh říká, že nám sešle Ducha svatého, který se v našich životech stane aktivní silou. Je mnoho dobrých věcí, které můžeme udělat sami. Jsme schopni naučit se číst a psát, odpalovat golfový míček, vést účetní knihy, uklízet domácnost, řídit auto, vychovávat děti, ovládat své chutě, dokonce zlepšit svůj charakter či vést navenek zbožný styl života. Ale bez práce Ducha svatého v našich srdcích se nedokážeme stát lidmi, kteří se podobají Ježíši.

Tak už víte odpověď na otázku: „Proč se modlit, když nás Bůh většinou nevyslyší?“

Ale co když nevyslyšená modlitba vůbec neexistuje? Co když to, co chápeme jako „ne“, ve skutečnosti znamená „Tímto způsobem ne“, nebo „ještě ne“. Jinými slovy: Co když samo to čekání je důležité, tvůčtí a užitečné, jako když se zdevastovaný les pomalu zotavuje z ničivého požáru a nakonec je ještě krásnější, vzrostlejší než byl původně? To co z našeho pohledu vypadá jako nevyslyšená modlitba nemusí být nevyslyšenou modlitbou z Božího pohledu. Pěkně to popisuje následující citát:

„Někdy děkuji Bohu za nevyslyšené modlitby. Pamatujte, že když s tím chlapíkem, co nad vámi bydlí mluvíte a On vám hned neodpoví, neznámá to, že na vás zanevřel. Někdy je nevyslyšená modlitba jeho nejúžasnějším darem.“

A další citát:“ Je naší útěchou, že Bůh vyslyší všechny naše modlitby: buď nám totiž dává, oč žádáme, nebo něco ještě mnohem lepšího.“

I když Boha prosíme o hmotné dary, z nichž velká většina může být opravdu hodnotná a zasluhuje modlitbu, nejvíce potřebujeme samotného Boha, který bude v našem životě přítomný a aktivní.

Bůh nám přímo sdělil jak chce, abychom se modlili: Modlitba Páně:

Říká nám, abychom na první místo dali to nejdůležitější. Jelikož se modlíme k Bohu, který nás převyšuje, měli bychom mu projevit oddanost a úctu. Je ohromující, že tohoto svatého Boha můžeme oslovovat „Otče náš.“

Tato modlitba shrnuje to, za co Bůh chce, abychom se modlili.

Modlit se znamená:“vyhledat Boha a sdílet s Ním vše jako s přítelem a Pánem“

Sdílet se - zahrnuje jak mluvení, tak naslouchání. Bůh chce s námi mít společenství.

Amen.

ČETBA BIBLICKÉ KNIHY

DANIEL

Četba biblických textů s odborným výkladem
teologa a pastora **Mgr. Radomíra Jonczyho**

10. října: Blahobyt, cesta k vymývání mozků (Dan 1,1-20)

17. října: Společná modlitba je řešením (Dan 2, 1-24)

24. října: Biblická proroctví se nemýlí (Dan 2, 29-49)

14. listopadu: Bůh dopouští, ale neopouští (Dan 3, 1-33)

21. listopadu: Egocentrismus – cesta k šílenství (Dan 4, 1-34)

28. listopadu: Politici na váhách spravedlnosti (Dan 5, 1-30)

12. prosince: Intrikáni jsou nebezpečnější než šelmy (Dan 6,1-29)

Vždy v pondělí od 18:30

**BAREVNÁ KAVÁRNA NA LONDÝNSKÉ
(učebny)**

Adresa: Londýnská 30, Praha 2 - Vinohrady • vstup volný

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

SEXUALITA VE SVĚTOVÝCH NÁBOŽENSTVÍCH

Přednáší : ThDr. **Martin Chadima** ThD.

8.11. Sexualita v přírodních náboženstvích
15. 11. Sexualita v náboženstvích Knihy
29.11. Sexualita v náboženstvích Východu

BAREVNÁ KAVÁRNA NA LONDÝNSKÉ
(spodní sál)

vždy od 19:00

Vstupné dobrovolné

Adresa: Londýnská 30, Praha – Vinohrady

Spojení: Metro C – I.P.Pavlova, Metro A – Nám. Míru

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

LISTOPAD

V BAREVNÉ KAVÁRNĚ

ČETBA BIBLICKÉ KNIHY DANIEL VI.

28.11. 19:00 seminář s odborným výkladem Mgr. Radomíra Jonczyho

SEXUALITA VE SVĚTOVÝCH NÁBOŽENSTVÍCH

29.11. 19:00 host sexualita v náboženstvích Východu - ThDr. Martin Chadima ThD.

Pravidelný program:

BABY CLUB – pro nejmenší a jejich rodiče

každou středu od 10:00

GOSPEL – zkouška gospelového souboru

každou středu od 17:30

- Všechny akce probíhají v prostorách Barevné kavárny a přilehlých prostorách.
- Vstupné je dobrovolné není-li uvedeno jinak.
- Změna programu vyhrazena.

www.londynska30.cz

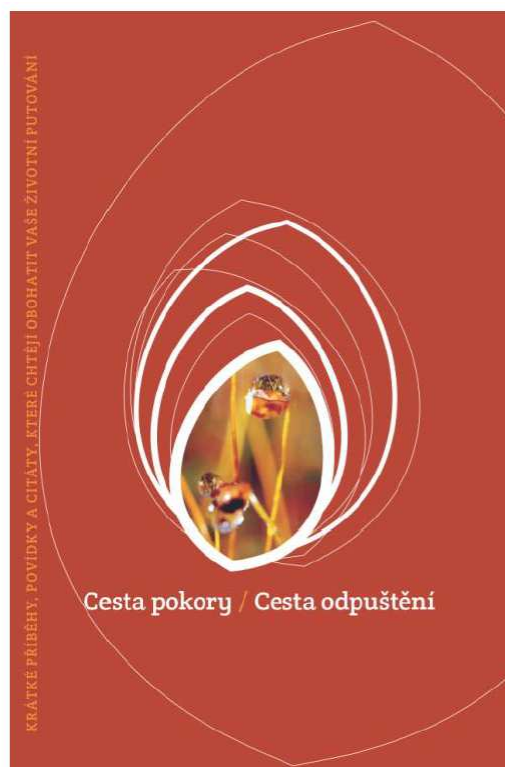
ADVENT –ORION nabízí

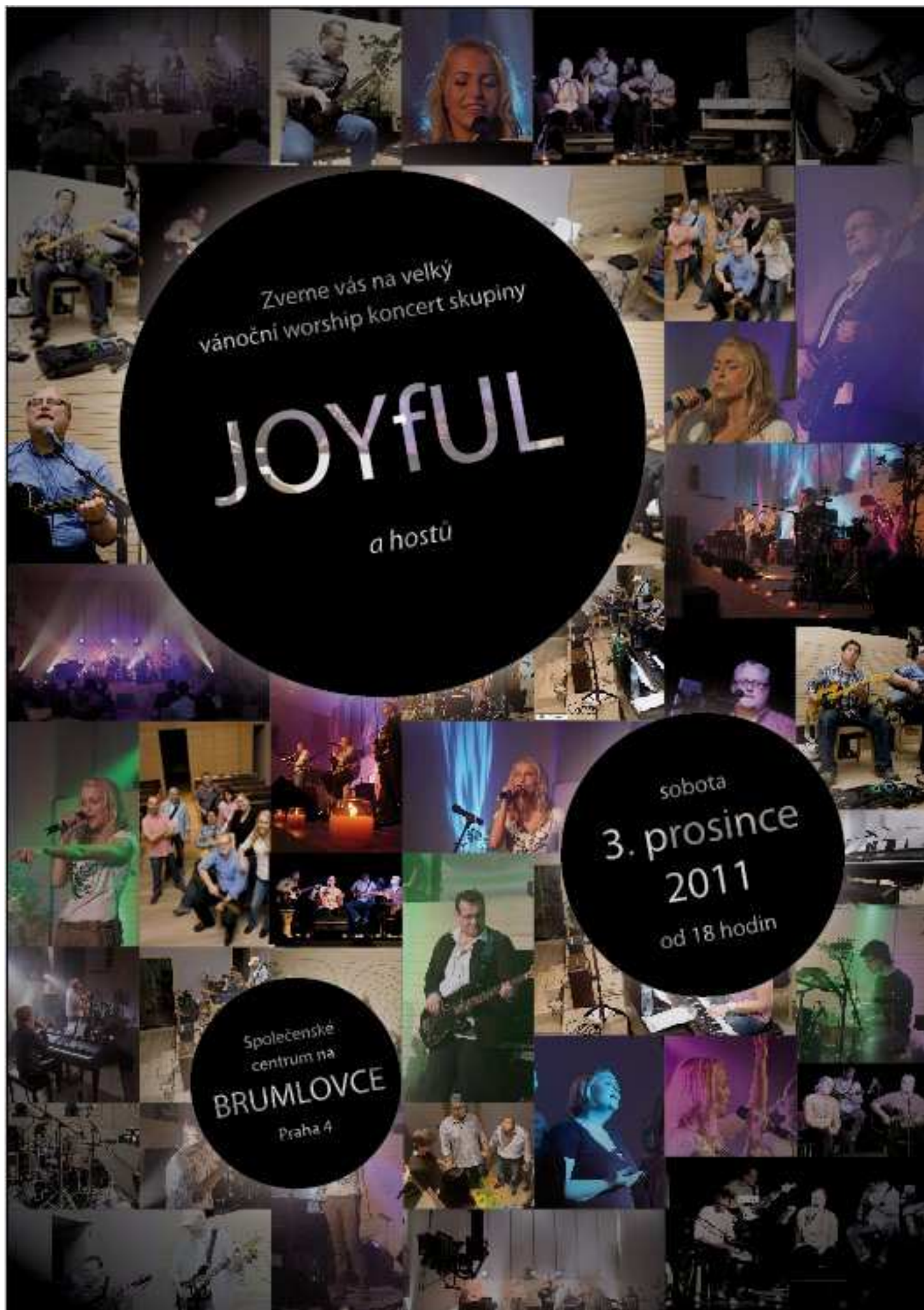
Kudy do nebe II (Cesta pokory / Cesta odpuštění)

Další knížka z edice Kudy do nebe je tematicky zaměřena na pokoru a odpuštění. Obě cesty se vzájemně doplňují a podmiňují, protože jen když dojdeme k vnitřní pokoře, jsme schopni přenést se přes chyby své i druhých a prožít osvobozující odpuštění.

Autorské texty jsou doplněny již dříve vydanými příběhy a citáty různých osobností. Ilustrace ke knize vytvořil slovenský výtvarník Peter Matis.

Brožura 11,5 × 17 cm, 64 stran

Zveme vás na velký
vánoční worship koncert skupiny

JOYFUL

a hostů

sobota
3. prosince
2011
od 18 hodin

Společenské
centrum na
BRUMLOVCE
Praha 4

ADVENT –ORION nabízí

O Ježíši a dětech

Katarína Urbanová

První z řady leporel na biblická témata vypráví známý evangelijní příběh o setkání Ježíše s dětmi. Text je psán ve čtyřverších, což dětem umožní si jej snadno zapamatovat. V závěru vyprávění je jednoduchá aplikace vztahující se k malému čtenáři.

16 × 10 cm, leporelo, 12 stran,
88 Kč

Detektiv Zack a tajemství v písku

Jerry D. Thomas

Další kniha ze série, která představuje dobrodružství „detektiva“ Zacka, se zabývá biblickými dějiny z dob Mojžíše a Abrahama. Zack a jeho tatínek se účastní archeologické výpravy, jejímž cílem je dokázat, že biblické příběhy jsou pravdivé.

11,5 × 17 cm, brožovaná,
136 stran, **108 Kč**

Semínka

Anna Laura Koekkoek

Hlavní postavou tohoto románu je 12letý Jasper. Jeho maminka je příliš zabraná do práce, táta od nich odešel a mezi kamarády si nemůže najít místo. Cítí se všemi odmítán. Porozumění nachází až u svého dědečka, který jej vede k poznání, že i když jsme do určité míry ovlivněni životními okolnostmi, je na nás, jak se k nim postavíme a kolik v sobě najdeme vnitřní síly, která nám pomůže neztratit víru a naději.

13 × 20,5 cm, vázaná, 204 stran,
228 Kč

Byl založen **Fond naléhavé pomoci**. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: **1871369/0800**, variabilní symbol **77777**.

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	739 345 670

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.

Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA**

Žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu.

www.casd.cz/praha-vinohrady , vinohradsky.zpravodaj@email.cz